

**UCHWAŁA NR LXXII/630/2024
RADY MIASTA I GMINY WRONKI**

z dnia 28 marca 2024 r.

w sprawie skargi na działalność Burmistrza

Na podstawie art. 18b ust. 1 z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023r. poz. 40 ze zm.) art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.) Rada Miasta i Gminy Wronki uchwala, co następuje:

§ 1. Wniesioną do Rady Miasta i Gminy Wronki w dniu 22 lutego 2024r. skargę na bezczynność działania Burmistrza Miasta i Gminy Wronki wraz z jej uzupełnieniem z dnia 10 marca 2024r. uznaje się za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. O sposobie rozpatrzenia skargi Przewodniczący Rady Miasta i Gminy Wronki zawiadomi skarżącego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
i Gminy Wronki

Piotr Władysław Rżyski

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z 14.06.1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.) jeśli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrzenia skarg, rada gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności burmistrza gminy.

Zgodnie z § 84 ust. 3 statutu Miasta i Gminy Wronki (Dz. Urz. Woj. Wielk. z 2023r. poz. 4876) Komisja Komisji Skarg, Wniosków i Petycji opracowuje wstępny projekt uchwały w sprawie, która była przedmiotem jej działalności, a ostateczną decyzję w sprawie skarg, wniosków i petycji podejmuje Rada w formie uchwały.

Dnia 15.02.2024r. z Kancelarii Prezesa Rady Ministrów wpłynęła do Rady Miasta i Gminy Wronki skarga mieszkańca gminy Wronki z dnia 12.02.2024 r., którą to skargę skarżący uzupełnił pismem z dnia 10.03.2024 r. Skarżący określił, że skarga dotyczy bezczynności Burmistrza.

W skargach, skarżący wywodzi, że skarga dotyczy budowy drogi gminnej Chojno Wieś – Chojno Błota Małe. Na zlecenie Burmistrza, firma z Poznania sporządziła mapę z projektem podziału jego nieruchomości pod inwestycję drogową, a jego zdaniem doszło w wyniku podziału do bezprawnego zmniejszenia jego działki w ewidencji gruntów prowadzonej przez Starostwo Powiatowe, gdyż z jego wiedzy wynika, że przy wytyczaniu drogi, geodeta umniejszył jego działkę o 420 m, co wynika z jakiejś – bliżej nieokreślonej mapki oraz wiedzy sąsiadów, więc uważa on, że punkty graniczne zostały przesunięte o 3 m. Skarżący twierdzi, że Burmistrz nie poczuwa się do odpowiedzialności za wadliwie wykonaną pracę geodety

W ww. sprawie, skarżący składał też pisma do Starostwa Powiatowego w Szamotułach, Sądu Rejonowego Wydział Ksiąg Wieczystych w Szamotułach, Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego, Prezydenta RP i Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Z dokonanych ustaleń wynika, że przed Wielkopolskim Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego nie toczy się żadne postępowanie dotyczące wykonania prac geodezyjnych przez geodetę sporządzającego mapę z projektem podziału dla celów regulacji drogi publicznej. Również ten organ nie prowadzi żadnego postępowania wobec geodety.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, opisywana przez niego sprawa była wyjaśniana nie tylko przez pracowników Urzędu Miasta i Gminy Wronki, ale również przez pracowników Starostwa Powiatowego w Szamotułach, które prowadzi ewidencję gruntów i budynków. Gmina Wronki na podstawie decyzji Starosty Szamotulskiego nr 533/2021 (BR.6740.279.2021) z dnia 16.06.2021r. o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pod nazwą budowa drogi w m. Chojno-Wieś w kierunku m. Chojno-Błota Małe” przejęła od skarżącego działki o nr ewid. 653/1 o pow. 0,0017 ha i 653/2 o pow. 0,0024 ha (wydzielone z dz. 653) i 676/1 o pow. 0,0881 ha (wydzieloną z dz. 676) położone w obrębie geodezyjnym Chojno, gmina Wronki. Łączna powierzchnia przejętych przez gminę Wronki nieruchomości pod drogę wynosiła 0,0922 ha.

Postępowanie o ustalenie wysokości odszkodowania oraz postępowanie o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej prowadzone było przez Starostę Szamotulskiego. Na podstawie decyzji Starosty Szamotulskiego znak GN.683.2.2021 z dnia 10.02.2022r. ustalającej wysokość odszkodowania za grunty przejęte pod inwestycję drogową, gmina Wronki wypłaciła należną skarżącemu wysokość odszkodowania w kwocie 26.350,00 zł. Ta decyzja została utrzymana w mocy decyzją nr SN-III.7570.13.2022.5 z dnia 13 maja 2022r. przez organ II instancji, jakim jest Wojewoda Wielkopolski,

Dokonując analizy załączonych przez skarżącego dokumentów i skarg wynika, że w trakcie prac geodezyjnych prowadzonych podczas trwającej procedury administracyjnej o uzyskanie decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej geodeta dokonał pomiarów powierzchni nieruchomości skarżącego pod drogę. W związku z powyższym powierzchnia przejętych przez gminę Wronki pod drogę działek jest dokładnie taka za jaką otrzymał skarżący odszkodowanie. Zatem gminie Wronki przekazał skarżący za odszkodowaniem tylko i wyłącznie powierzchnię 0,0922ha.

Wyjaśnienia wymaga fakt, że w procedurze administracyjnej, dokonując pomiarów i wydzielenia działek pod drogę, nikt nie zmieniał skarżącemu granic działek, a jedynie dokonano ich faktycznych pomiarów,

więc twierdzenie skarżącego, że gmina przejęła większe obszarowo nieruchomości jest bezzasadne i nie znajduje jakiegokolwiek uzasadnienia faktycznego, czy też prawnego. Tym bardziej, że geodeta proponował skarżącemu darmowe odszukanie wszystkich znaków granicznych, na co skarżący się nie wyraził zgody. Poza tym, jak wynika z księgi wieczystej nieruchomości skarżącego, w tej księdze figuruje nie tylko działka nr 653/3, ale również: 650, 652/2, 675, 676/2 o łącznym obszarze 11,7796 ha. Księgę założono 26.11.1981r. Pierwszy wpis dotyczy postanowienia Sądu Grodzkiego we Wronkach z dnia 13.10.1950. W starej księdze zostały wpisy w języku niemieckim. Z zapisów w księgach wieczystych nie wynika, aby kiedykolwiek wcześniej były robione pomiary geodezyjne działek stanowiących własność skarżącego, więc nie wiadomo jakie faktycznie mają one powierzchnie. Być może te brakujące 420 m. o których pisze skarżący jest przy innej działce niż nr 653/3.

Ponadto pismem z dnia 06.07.2023r. znak sprawy: NIiPP.680.17.2023 Burmistrz zaproponował skarżącemu przeprowadzenie procedury rozgraniczenia nieruchomości na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1989r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2023r. poz. 1752 ze zm.), celem ustalenia faktycznego przebiegu granic nieruchomości skarżącego, jednakże skarżący nie był tym zainteresowany.

Stosownie do art. 31 ust. 2. ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. 2023r. poz. 1752) przy ustalaniu przebiegu granic bierze się pod uwagę znaki i ślady graniczne, mapy i inne dokumenty oraz punkty osnowy geodezyjnej, zaś art. 39 ust. 1 stanowi, że przesunięte, uszkodzone lub zniszczone znaki graniczne, ustalone uprzednio, mogą być wznowione bez przeprowadzenia postępowania rozgraniczeniowego, jeżeli istnieją dokumenty pozwalające na określenie ich pierwotnego położenia. Jeżeli jednak wyniknie spór co do położenia znaków, strony mogą wystąpić do sądu o rozstrzygnięcie sprawy. Geodeta po analizie dokumentów geodezyjnych otrzymanych z Wydziału Geodezji, Kartografii i Katastru Starostwa Powiatowego w Szamotułach może uznać, że te dokumenty pozwalają na określenie pierwotnego położenia punktów granicznych, uprzednio wyznaczonych i na ich podstawie można je wznowić bez przeprowadzania postępowania rozgraniczeniowego. Dokumenty te mogą być podstawą do ustalenia przebiegu spornej granicy. Podczas wykonywania czynności polegających na odszukaniu znaków granicznych, geodeta w obecności zainteresowanych stron wskazuje miejsca położenia znaków granicznych i określa przebieg granicy na podstawie szkiców podstawowych, map ewidencyjnych i mapy katastralnej. Jednakże w tym postępowaniu uczestnicy postępowania nie mogą zgłaszać zastrzeżeń do odszukanych przez geodetę punktów granicznych i do wskazanego przez niego przebiegu granic.

Bezzasadne są twierdzenia skarżącego, że w czasie ustalania przebiegu granic na gruncie, punkty graniczne zostały przysunięte o ok. 3 m. gdyż w dniu 22.10.2022r. skarżący był obecny przy tych czynnościach o czym świadczy jego podpis na protokole z czynności przyjęcia granic nieruchomości. W protokole nie ma żadnej wzmianki na temat przesuwania znaków granicznych. Jeżeli skarżący jest innego zdania i ma na to dowody, to może ten fakt zgłosić do Prokuratury, gdyż jest to przestępstwo z art. 277 Kodeksu karnego, który stanowi, że ten kto znaki graniczne niszczy, uszkadza, usuwa, przesuwa lub czyni niewidocznymi albo fałszywie wystawia, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Wniesiona przez skarżącego w oparciu o art. 227 k.p.a. skarga uruchamia jednoinstancyjne postępowanie administracyjne o charakterze uproszczonym, kończące się czynnością faktyczną, jaka jest zawiadomieniem o sposobie załatwienia skargi, o którym mowa w art. 238 k.p.a., które stanowi prawną formę działania organu administracji publicznej. Jeżeli natomiast organem właściwym do rozpoznania skargi jest Rada, wówczas zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi przybiera formę uchwały. Taka forma wynika ze specyfiki działania organów kolegialnych. Sąd administracyjny nie jest uprawniony do oceny prawidłowości prowadzonego postępowania skargowego, w tym ich "efektów" - zawiadomień o sposobie załatwienia skargi (art. 238 k.p.a.), ani uchwał w sprawie rozpatrzenia skargi, jeżeli organem, do którego została skierowana taka skarga jest rada gminy (postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 21 stycznia 2021 r. sygn. akt: II SA/Wa 2148/20).

Skargi wniesione na podstawie art. 227 k.p.a. są załatwiane w postępowaniu jednoinstancyjnym przez Radę, które kończy się podjęciem czynności materialno-technicznej, polegającej na zawiadomieniu skarżącego o sposobie załatwienia sprawy. Takie zawiadomienie o sposobie załatwienia sprawy, wydane na podstawie art. 238 § 1 k.p.a., niezależnie od tego, czy przybrało formę uchwały, czy też zwykłego pisma, powoduje zakończenie postępowania dotyczącego wniesionej skargi (postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 16 października 2013 r. sygn. akt: II SA/Rz 873/130).

Uchwała podjęta przez radę gminy w trybie postępowania skargowego, o którym mowa w k.p.a., kończy się nie decyzją administracyjną w sposób władczy kształtujący sytuację prawną skarżącego, lecz czynnością

materialno-techniczną, tj. zawiadomieniem o sposobie załatwienia sprawy (postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z 27 kwietnia 2010 r., III SA/Łd 176/10).

Jak stanowi art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia, tj. Rada może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Realizując unormowania art. 18a ust. 1 ustawy z 08.03.1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 ze zm.), Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta i Gminy Wronki przedkłada Radzie Miasta i Gminy Wronki projekt uchwały w sprawie rozpatrzenia skarg na Burmistrza Miasta i Gminy Wronki proponując jej uznanie za bezzasadną.